

Kokkolan kauppaopiston opiskelija

Saavuimme Lontooseen iltapäivällä, jolloin kaupungissa on pientä hulinaa. Heathrow:n lentokenttä oli täynnä, joka aiheutti sitä, että ryhmämme piti pitää yhdessä, jotta kukaan ei menisi hukkaan. Astuimme lentokentällä metrooton, joka veisi meidät Lontoon keskustaan. Ihmiset olivat erittäin kohteliaita, ja vaikka et edes osuisi heihin he pyytelivät anteeksi. Joka kerta kun metro pysähtyi, kuului ääni, joka kertoi pysähtymispaikan ja sitä seuraavan, mutta myös joka kerta ääni varoitti: ”Please mind the gap.” Eli varokaa rakoja, joka itse asiassa oli melko pieni rako metron ja aseman välissä. Äänikin rupesi jo ottamaan päästä, kun yli kymmenen pysäkin jälkeen saavuimme Lontooseen.

Bury St. Edmunds on historiallinen pieni kaupunki, jossa elimme kuukauden työssäoppijoina. Työssäoppimispaikkani oli PC World, elektroniikkakauppa, jossa myytiin tietokoneita, niihin liittyviä osia sekä televisioita. Työkulttuuri Britanniassa eroaa aika lailla, sillä työpaikoissa on sinänsä liikaa ihmisiä ja siten heille ei ole niin paljon töitä, kuin mitä Suomessa teetetään yhdellä henkilöllä. Pukeutuminen oli melko tarkkaa työpaikalla, eri työtehtävien kanssa työskentelevillä oli eri vaatteet. Esimerkiksi myyjillä oli joko jakkupuvut tai puvut, mutta taas varastotyöntekijällä sai olla rennommat vaatteet. Työt otettiin rennosti, ruokatunnit olivat tunnin mittaisia ja tauoillakaan ei paljon kelloa katsottu. Teetä juotiin koko ajan ja henkilöä, joka ei juonut teetä (minä), pidettiin erittäin outona. Myös heidän ruokailutavat olivat melko outoja, joka paikassa myytiin pieniä sipsipusseja, joita he hotkivat melkein koko ajan. Eli keskiverrolla työntekijällä meni pari pussia työpäivän aikana. Minä itse söin usein jonkun hedelmän sekä kuppinuudeleita, josta sainkin muilta lempinimen ’pot noodle girl’. Sain erittäin hyvin kontaktin muihin työntekijöihin ja pomonikin oli erittäin mukava.

Työssäoppiminen Buryssa opetti paljon eri kulttuurista ja kielitaitoni parantui paljon. Uusia ystäviä sain paljonkin ja työpaikkakin löytyy, jos tahdon palata takaisin. Oli onni, että pääsin lähtemään paikkaan, johon olen pienestä asti tahtonut. Vaikka kuukausi voi tuntua pitkälle ajalle, taisi se kuitenkin minulle olla liian lyhyt. Takaisin varmasti menen jonain päivänä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:17